

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/106/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200320
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013200320.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcov: 1) C. G., bytom C., 2) D. G., bytom C., obaja zastúpení JUDr. Svätoslavom Váškom, advokátom so sídlom Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, za účasti: 1) Firma Maťaš - Stanislav Maťaš, so sídlom L. Svobodu 10, 085 01 Bardejov, 2) N. K., bytom G., 3) D. K., bytom Y., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Obvodného úradu Prešov, odboru výstavby a bytovej politiky, Námestie mieru 3, 081 92 Prešov (právneho predchodcu žalovaného) č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/15/2013-121 z 2. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/15/2013-121 z 2. mája 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom 1, 2 náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Zúčastneným osobám 1) Firme Maťaš - Stanislav Maťaš, 2) N. K. a 3) D. K. náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcov ako nedôvodnú a náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP účastníkom nepriznal.

Podanou žalobou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného - Obvodného úradu Prešov, odboru výstavby a bytovej politiky č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013, ktorým odvolanie žalobcov zamietol a prvostupňové rozhodnutie Mesta Bardejov č. sp. ŽP 2012/04083 z 19. novembra 2012, ktorým podľa § 88 ods. 1 písm. b) v spojení s § 88a ods. 6 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“ alebo „zák. č. 50/1976 Zb.“) nariadil žalobcom 1, 2 odstránenie stavby: „Prístrešok pre motorové osobné vozidlo“ na pozemku parc. č. KN 1670/1 vedenom na LV č. XXXX v k.ú. H. za určených podmienok, špecifikovaných v 13 bodoch v rámci výroku rozhodnutia.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového stavebného orgánu a z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že obidve rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v rozhodnutiach boli uvedené konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o odstránení stavby „Prístrešku pre motorové osobné vozidlo“. Prvostupňový správny orgán sa v plnom rozsahu riadil v konaní o dodatočnom povolení stavby okrem ustanovenia § 88a stavebného zákona aj ustanoveniami § 58 až § 66 stavebného zákona, podľa ktorých postupoval a výsledkom konaní bolo rozhodnutie o odstránení predmetnej stavby. Podľa krajského súdu s otázkou, či je stavba v súlade s verejným záujmom sa správne orgány dostatočne vysporiadali. Čo sa týka námietok v odvolaní žalobcov na tieto žalovaný reagoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu sa so všetkými námietkami podávanými žalobcami v odvolaní vysporiadal dôsledne a o všetkých námietkach aj rozhodol. Boli to predovšetkým skutočnosti týkajúce sa podanej námietky jedného zo spoluvlastníkov susednej nehnuteľnosti a to N. K..

Prvostupňový súd uviedol, že čo sa týka postupu žalobcov, títo sa v riešení predmetnej veci obrátili viackrát na Okresnú prokuratúru v Bardejove, resp. na Krajskú prokuratúru v Prešove a Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky v Bratislave. Z výsledku odmietnutých podnetov jednoznačne vyplýva, že postup Mesta Bardejov, ako prvostupňového stavebného úradu a následne postup žalovaného a rozhodnutia nimi vydané boli v súlade tak so stavebným zákonom, ako aj so správnym poriadkom a v žiadnom prípade neboli porušené práva žalobcov v 1) a 2) rade. V tejto súvislosti súd poukázal na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Prešove pod sp. zn. Kd 81/13-10 z 03.06.2013, z ktorého jednoznačne vyplýva, že podnet žalobcov v 1) a 2) rade bol odložený bez prijatia prokurátorských opatrení, nakoľko Krajská prokuratúra v Prešove konštatovala, že stavebníci nerešpektovali povinnosti určené stavebným úradom, ktorý nariadil odstránenie stavby v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona.

Ďalej súd poukázal na písomné oznámenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, netrestný odbor Bratislava zo dňa 30.07.2013 pod sp. zn. VI/2 Gd 154/13-12, ktorým generálna prokuratúra podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre oznámila žalobcom v 1) a 2) rade, že prípadné ďalšie podnety v predmetnej veci, pokiaľ v nej neuvedú nové skutočnosti, prokuratúra vybavovať nebude, pritom z písomného textu vyplýva, že nakoľko podávateľia podnetu nerešpektovali ustanovenie § 57 ods. 2 a § 88a ods. 2 a 6 stavebného zákona, stavebný úrad nemal inú možnosť, len nariadiť odstránenie stavby a na základe uvedeného Generálna prokuratúra SR podotkla, že opakované osočujúce tvrdenia o zneužívaní pracovného postavenia spoluvlastníkmi susediacej nehnuteľnosti N. K. sú nepodložené a zavádzajúce a podľa Generálnej prokuratúry SR ide o snahu ospravedlniť vlastné svojvoľné nerešpektovanie stavebného zákona zo strany žalobcov v 1) a 2) rade ako podávajúcich podnet. Taký istý výsledok podaného podnetu žalobcu v 1) rade oznámila Generálna prokuratúra SR 19. augusta 2013 pod č. VI/2 Gd 154/13 - 15, v zmysle ktorého oznámila, že s poukazom na § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. pokiaľ v podnetoch neuvedie podávateľ nové skutočnosti, prokuratúra ich vybavovať nebude.

Čo sa týka vyjadrenia z 09.01.2014 pod sp. zn. VI/2 Gd 154/13-18, ktoré vyžiadala krajský súd, v tomto Generálna prokuratúra SR uviedla, že písomné podanie žalobcov v 1) a 2) rade z 11.09.2013 bolo doručené ako doplnenie nových skutočností, pričom posúdením obsahu podania podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre bolo prokurátorom zistené, že ide o účelový a zavádzajúci názov podania. Toto

podanie neobsahuje nové skutočnosti, ktoré by neboli známe vybavujúcim pri predchádzajúcich podnetoch a ktorých prešetrenie by mohlo priniesť iný spôsob vybavenia týchto podnetov v predmetnej veci. Z týchto dôvodov generálna prokuratúra podanie doručené 11.09.2013 v poradí ako druhý ďalší opakovaný podnet so zreteľom na ustanovenie § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre v platnom znení nevybavovala s tým, že zákon v takomto prípade neukladá podávateľovi o tejto okolnosti opakovane upovedomiť. Ako vyplýva z obsahu uvedeného oznámenia, generálna prokuratúra preskúmala zákonnosť vybavenia predchádzajúceho podnetu Krajskou prokuratúrou v Prešove z 03.03.2013 pod č. k. Kd 81/13-10 vo veci postupu a rozhodnutí mesta Bardejov z 19.11.2012 č. ŽP 2012/04083 a Obvodného úradu Prešov z 28.01.2013 č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka o nariadení odstrániť stavbu „Prístrešok pre motorové vozidlo“ tak, že opakovaný podnet bol zo strany generálnej prokuratúry odmietnutý ako neopodstatnený.

Ako vyplýva z písomného oznámenia z Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy zo dňa 03.02.2014 pod sp. zn. 06061/2014/B622-SV/06278 uviedol, že mu bolo doručené podanie z 12.09.2013 adresované Úradu vlády SR, kancelárii predsedu vlády, ktoré bolo označené ako dovolanie sa spravodlivosti cez televíziu „občan za dverami“, v ktorom namietali žalobcovia predpojatosť zamestnancov VÚC Prešov, ktorí podľa názoru žalobcov ovplyvňovali rozhodovanie stavebného úradu mesta Bardejov a následne Obvodného úradu v Prešove, pričom ako vyplýva zo záveru uvedeného v oznámení, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR po vyhodnotení dôvodov podnet žalobcov v 1) a 2) rade, po preskúmaní spisového materiálu a právoplatného rozhodnutia žalovaného konštatovalo, že nemohlo vyhovieť podnetu žalobcov, a preto právoplatné rozhodnutie Obvodného úradu v Prešove ponechalo v platnosti. Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR poukázalo na správny postup stavebného úradu, ako aj žalovaného v rámci dodržania zákonnosti.

Vzhľadom k tomu, že žalobcovia viackrát (10.01.2014, 04.04.2014) ospravedlnili zo zdravotných dôvodov svoju neprítomnosť na pojednávaní pred Krajským súdom v Prešove, predsedníčka senátu požiadala písomným dožiadaním zo dňa 07.04.2014 o ich vypočutie Okresným súdom Bardejov, pretože ide o starších občanov, ktorí sú na tom zdravotne zle a je ich potrebné vypočuť k podanej žalobe na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2 S 15/2013, ktorú podali žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Svätoslava Váška, advokáta. Výsledok je zrejmý zo zápisnice, ktorá bola spísaná vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu v Bardejove Mgr. I.C. dňa 15.04.2014. Zo zápisnice vyplýva, že žalobcovia trvajú na podanej žalobe a žiadajú rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite žaloby. Z dôvodu, že súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postup správnych orgánov ku dňu vydania uvedených rozhodnutí, prvostupňový súd považoval uvedený výsluch žalobcu v 1) rade dožiadaným súdom za dostatočný, pretože ako vyplýva z administratívneho spisu a zo spisového materiálu súdneho spisu 2S 15/2013 žalobcovia v 1) a 2) rade splnomocnili na ich zastupovanie advokáta JUDr. Svätoslava Váška, ktorý s poukazom na ustanovenia zákona o advokácii bol povinný zastupovať žalobcov pred súdom. Ako vyplýva z príslušných ustanovení O.s.p. nie je predmetom súdneho konania to, aby vo veci boli vykonané dôkazy, pretože s poukazom na ustanovenie § 250b ods. 2 bolo potrebné žalobu podať na príslušnom krajskom súde do dvoch mesiacov a túto nie je možné dopĺňať, resp. nejakým spôsobom rozširovať. Na základe uvedených skutočností senát krajského súdu na pojednávaní dňa 02.05.2014 vykonaného za prítomnosti právneho zástupcu žalobcov vo veci samej rozhodol a vychádzal z obsahu rozhodnutí správnych orgánov, z rozsiahleho administratívneho spisu predloženého žalovaným, z listinných dôkazov, ktoré si zabezpečil súd, ako aj z výpovede účastníkov konania, t.j. žalobcu v 1) rade, ktorý vypovedal pred dožiadaným Okresným súdom v Bardejove.

Senát teda vychádzal pri svojom závere z obsahu administratívneho spisu predloženého žalovaným, ako aj z postupu správnych orgánov v predmetnom konaní. Z tohto mal preukázané, že dňa 16.07.2012 bolo na Mesto Bardejov doručené ohlásenie drobnej stavby na stavbu prístrešku žalobcom C. G.. Dňa 01.08.2012 bola jedným so spoluvlastníkom susednej nehnuteľnosti podaná námietka k plánovanej výstavbe prístrešku - jej osadenia, kde žiadal prehodnotenie osadenia prístrešku a navrhol jeho osadenie mimo ich existujúceho okna. Na základe týchto skutočností stavebný úrad oznámil stavebníkom listom zo dňa 06.08.2012, že ohlásenú drobnú stavbu je možné uskutočniť len na základe stavebného povolenia

a zároveň vyzval vlastníkov, aby v lehote 60 dní odo dňa doručenia tejto výzvy požiadali o vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby v súlade s § 88a stavebného zákona a zároveň ich upozornil, že v prípade nedoloženia požadovaných dokladov stavebný úrad nariadi odstránenie nepovolenej stavby s poukazom na ustanovenie § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a ods. 6 písm. a) stavebného zákona. Stavebník uvedenú výzvu nerešpektoval a stavebnému úradu nepredložil žiadosť o dodatočné povolenie stavby ani doklady, ktoré stavebný úrad v uvedenej výzve žiadal. Žalovaný po preskúmaní napadnutého rozhodnutia na podklade predloženého spisového materiálu týkajúceho sa danej veci zistil, že stavebný úrad pri vydávaní napadnutého rozhodnutia postupoval správne a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. S týmto záverom sa stotožnil aj súd.

Podľa názoru prvostupňového súdu postup správnych orgánov v danom konaní bol v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona a na základe správne zisteného skutkového stavu veci a správneho postupu po zistení potrebných skutočností, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia, resp. to že stavebníci v tomto prípade nesplnili povinnosti, ktoré im ukladá zákon a nepredložili stavebnému úradu žiadosť o dodatočné povolenie stavby a tým nedodrжали podmienky stanovené vo výzve zo dňa 28.08.2012, aby v lehote 60 dní predložili potrebné doklady a týmto svojim konaním podmienili následné vydanie rozhodnutia o odstránení stavby.

Pokiaľ žalobcovia poukázali na ustanovenie § 126 stavebného zákona - v zmysle ktorého ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, je potrebné, aby stavebný úrad postupoval v konaní tak, aby tieto boli zabezpečené - prvostupňový súd zdôraznil, že práve žalobcovia v 1) a 2) rade sú porušovateľmi uvedeného ustanovenia, pretože zrealizovaním uvedenej stavby prístrešku, ako jednoznačne vyplýva z fotodokumentácie, ktorá bola predložená účastníkmi konania, bránia vo výhľade z okna svojim susedom N. K. a D. K., ktorí sú spoluvlastníkmi susedného domu, ktorý stojí bezprostredne pri zrealizovanej stavbe prístrešku.

Prvostupňový súd súlade s ustanovením § 6 ods. 1 a 4 Výhlášky č. 532/2002 Z.z. zdôraznil, že je potrebné, aby boli pri realizácii stavby a to už či jednoduchej alebo inej dodržané požiadavky uvedené v týchto ustanoveniach. Poukaz na ustanovenie § 6 vyhlášky žalobcami v žalobe, preto súd považoval za nedôvodný, pretože práve ich konaním neboli tieto podmienky jednak vyplývajúce z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ako aj s poukazom na obsah ustanovenia § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. naplnené.

Pokiaľ žalobcovia namietali, že zabezpečenie doloženia dokladov bolo pre nich neúnosné a nákladné, súd uviedol, že v danej konkrétnej veci postačovalo to, aby žalobcovia podali písomnú žiadosť o dodatočné povolenie stavby a v rámci nej poukázali na tieto dôvody, prípadne na už nimi predložené doklady. Takýto postup však stavebníci nezvolili a v rozpore so zákonom stavbu zrealizovali.

Súd konštatoval, že postupom správnych orgánov a následným vydaným rozhodnutím žalovaného neboli porušené subjektívne práva žalobcov v 1) a 2) rade. Porušenie subjektívnych práv, na ktoré žalobcovia poukázali v tomto konaní svojimi argumentmi jednak v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, ale ani v samotnej žalobe jednoznačne nepreukázali. Jediným účastníkom, ktorý si v tomto konaní nesplnil svoje povinnosti bol stavebník C. G. a jeho manželka D..

Čo sa týka námietky predpojatosti N. K. v stavebnom konaní, prvostupňový súd konštatoval, že jednak žalobcovia túto námietku neuplatnili v stavebnom konaní, nepoukázali na ňu, preto sa ňou nezaoberali správne orgány, z dôvodu ktorého sa touto námietkou nezaoberal ani súd. Na margo veci zároveň uviedol, že uvedená námietka predpojatosti nebola v predmetnom stavebnom konaní ani zo strany štátneho dozoru nad zákonnosťou, ktorým je práve prokuratúra, preukázaná.

Na základe týchto skutočností senát krajského súdu žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. nakoľko žalobcovia v

konaní nemali úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania, preto rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) OSP.

Žalobcovia svoje odvolanie odôvodnili viacerými bodmi.

V prvom a druhom bode poukázali na nezákonnosť rozhodnutia, nakoľko súd procesne pochybil, keď odňal žalobcom možnosť konať pred súdom. Aj napriek nesúhlasu žalobcov súd konal v ich neprítomnosti dňa 2. mája 2014, keď vykonal ústne pojednávanie a vyniesol rozsudok aj bez ich prítomnosti a ich vypočutia ako účastníkov konania. Súd sa tiež nezaoberal ani vypočutím žalobcu v 1. rade pred Okresným súdom Bardejov dňa 6. mája 2014 na základe vlastného dožiadania. Súd podľa názoru žalobcov rozhodol vo veci samej predčasne a skôr než sa oboznámil s výpoveďou žalobcu v 1. rade prostredníctvom dožiadaného súdu.

V treťom bode poukázali žalobcovia na skutočnosť, že sa krajský súd nevysporiadal so všetkými námietkami žalobcov uplatnenými v žalobe a preto považovali rozhodnutie za arbitrárne a riadne neodôvodnené. V tomto bode odvolania žalobcovia poukázali na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa dostatočného odôvodňovania rozhodnutí (napr. García Ruiz v. Španielsko, Hadjianastassiou v. Grécko, Suominen v. Fínsko, Tatishvili v. Rusko) a na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06 a I. ÚS 265/05). Osobitne poukázali aj na povinnosť súdu vyrovnať sa s procesnými návrhmi účastníkov konania (IV. ÚS 329/04).

Vo štvrtom bode poukázali žalobcovia na splnenie všetkých podmienok na ohlásenie drobnej stavby stavebnému úradu, ktoré sa vyžaduje pri jednoduchej stavbe a ktoré bolo vykonané navyše so súhlasom vlastníka susednej nehnuteľnosti. Stavebný úrad však rozhodol, že je potrebné predmetnú stavbu uskutočniť na základe stavebného povolenia, a to kvôli námietke vlastníka susednej stavby, ktorú vzniesol dňa 1. augusta 2012, ktorá nebola stavebníkovi vôbec doručená. Práve takýto postup stavebného úradu je neprípustný, pretože predstavuje ľubovôľu/svojevôľu stavebného orgánu. Zákon v ustanovení § 57 ods. 1 síce dáva možnosť stavebnému úradu určiť, že aj na ohlásenú stavbu sa vyžaduje stavebné povolenie, avšak takéto rozhodnutie musí byť riadne odôvodnené, inak ide o šikanózne rozhodovanie. Rozhodnutiu stavebného úradu by mala predchádzať činnosť správneho orgánu, ktorou by malo byť preverenie, či postačuje ohlásenie, alebo sú dôvody pre určenie stavebného povolenia. Je však nepochybné, že vzhľadom k zásade hospodárnosti konania je ohlásenie drobnej stavby jednoduchším aj finančne menej nákladným konaním, ako konanie o vydanie stavebného povolenia. Samotné podanie námietky zo strany vlastníka nehnuteľnosti nie je podľa názoru žalobcov takým dôvodom, pre ktorý bez všetkého je potrebné určiť povinnosť uskutočniť stavbu na základe stavebného povolenia. Nakoľko pôvodne vlastník súhlas so stavbou udelil a námietku vzniesol pred tým ako bola stavba postavená, mal správny orgán skúmať, či podaná námietka nie je účelová, k čomu nedošlo.

V piatom bode žalobcovia poukázali na nečinnosť správneho orgánu pri ohlásení drobnej stavby 16. júla 2012, v stanovených lehotách uvedených v § 49 správneho poriadku. Keďže išlo o jednoduchú vec, mal stavebný úrad rozhodnúť bezodkladne. Stavebný úrad však nerozhodol ani do 30 dní s tým, že žalobcovia neboli upovedomení, že nemôže rozhodnúť v tejto lehote a zároveň uviesť dôvody. Oznámenie bolo žalobcom doručené až na 32. deň od ohlásenia drobnej stavby. Týmto konaním, resp. nečinnosťou došlo k porušeniu základných zásad správneho konania, najmä zásady zákonnosti a materiálnej pravdy.

V šiestom bode odvolania žalobcovia poukázali na ľubovôľu/svojevôľu správneho orgánu pri určení konkrétného dátumu pre konkrétny úkon vykonaný správnym orgánom. Uviedli, že pochybnosť je zrejma pri doručení listu spoluvlastníka N. K. adresovaného stavebnému úradu, nakoľko list je datovaný

dňa 3. augusta 2012 a pečiatka prijatia dňa 1. augusta 2012. Vyjadrenie stavebného úradu je tiež datované dňa 6. augusta 2012, avšak žalobcom bolo toto vyjadrenie doručené až dňa 17. augusta 2012. Pochybnosť vyplýva aj z vykonania štátneho stavebného dohľadu, nakoľko z rozhodnutia prvostupňového orgánu z 19. novembra 2012 vyplýva, že kontrola bola vykonaná povereným zamestnancom dňa 16. augusta 2012, pričom v spise sa nenachádza nijaký dokument o tejto kontrole.

V siedmom bode odvolania poukázali žalobcovia sa nesprávny časový sled úkonov správneho orgánu, pričom nerozlišoval medzi časom datovania (spísania) listiny a časom oznámenia - doručenia listiny. Správny orgán použil pri odôvodnení svojho rozhodnutia sofistikovanú (formálne prepracovanú) argumentáciu, pričom pri podrobnom skúmaní odôvodnenia je zrejماً iná časová postupnosť (následnosť) vykonaných procesných úkonov.

V bode osem odvolania - k stavebnému dohľadu povereným zamestnancom správneho orgánu, ktorý mal byť vykonaný dňa 16. augusta 2012 žalobcovia uviedli, že dňa 15. augusta 2012 podvečer okolo 16.30 hod. navštívil žalobcov zamestnanec stavebného úradu p. Y., u ktorého však bolo na prvý pohľad zrejmé, že je pod vplyvom alkoholu a pri požiadavke na zavolanie hliadky polície tvrdil, že má dovolenku a žiadny stavebný dohľad nevykonáva. Tvrdenia o realizácii štátneho stavebného dohľadu sú v rozpore aj s obsahom administratívneho spisu. Taktiež poukázali na skutočnosť, že súčasťou bežnej praxe je spísanie zápisnice z vykonaného štátneho stavebného dohľadu, podpísanej všetkými zúčastnenými osobami. List stavebného úradu o povinnosti žalobcov konať na základe stavebného povolenia bol spísaný dňa 6. augusta 2012, no stavebný dohľad mal byť vykonaný dňa 16. augusta 2012. Žalobcovia uviedli, že ak správny orgán tvrdí, že má fotodokumentáciu zo stavebného dohľadu, poverený pracovník by pri vykonaní tohto úkonu musel porušiť právne predpisy pojednávajúce o výkone štátneho stavebného dohľadu a vstupu na cudzie pozemky a stavby podľa § 134 stavebného zákona. Tento úkon stavebného úradu je ničotný a hľadá sa naň, akoby neexistoval.

V deviatom bode odvolania znova poukázali na porušenie zásady uvedenej v § 3 ods. 4 správneho poriadku, pretože správny orgán bez preverenia veci na mieste samom určil, že na stavbu je potrebné stavebné povolenie, čo považovali za ľubovôľu a správny orgán sa rovnako ani nepokúsil o zmierlivé riešenie veci, hoci by to v tejto veci bolo možné, nakoľko žalobcovia vychádzali z toho, že sused nemá námietky voči stavbe, pričom o tejto skutočnosti sa dozvedeli až z vyjadrenia stavebného úradu doručeného 17. augusta 2012, t.j. na 32 deň po ohlásení stavby.

V desiatom bode odvolania žalobcovia konštatovali, že výzvou z 28. augusta 2012 ich stavebný úrad ako stavebníkov vyzval na predloženie dokladov podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona. Doklady, ktoré požadoval stavebný úrad od žalobcov už boli stavebnému úradu predložené v rámci ohlásenia drobnej stavby, a to dvojmo. Požiadavka stavebného úradu na predloženie dokladu o tom, že zrealizovaná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými zákonom a osobitnými predpismi je nezrozumiteľná, nakoľko práve v konaní o dodatočnom povolení stavby je úlohou stavebného úradu zistiť, či stavba nie je v rozpore s verejným záujmom. Preto je podľa žalobcov otázne, kto by mal taký doklad vydať. Žalobcovia zdôrazňovali, že všetky doklady, ktoré stavebný úrad opätovne požadoval, už mal k dispozícii a mal z nich možnosť posúdiť, že dodatočné stavebné povolenie nie je v rozpore s verejným záujmom. Podľa názoru žalobcov opätovné doručovanie tých istých dokladov je neekonomické a vyznačuje sa prílišnou formálnosťou. S uvedenou námietkou sa krajský súd nevysporiadal.

V posledných bodoch jedenást' a dvanásť odvolania žalobcovia poukázali na nedostatočné vyhodnotenie a odôvodnenie uplatnených námietok žalobcov v správnom konaní, čím krajský nepostupoval v súlade s princípom ústavne konformného výkladu s prihliadnutím na zásadu rovnosti pri zachovaní zákonnej ochrany vlastníckeho práva u všetkých vlastníkov k druhovo rovnakej veci, ktorá je formulovaná v článku 20 ods. 1 Ústavy SR. Stavebný úrad opomenul súkromie a pohodu bývania žalobcov, pretože práve oni sú obmedzovaní v užívaní súkromia, keďže z bočnej strany susediaceho domu je osadené okno priamo s výhľadom do dvora a domu žalobcov. Žalobcovia zároveň poukázali na skutočnosť, že stavebný úrad im ako stavebníkom nevrátil plán drobnej stavby vyhotovený architektom Ing. R., ktorý bol dvojmo dodaný stavebnému úradu.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovia uviedli, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku nevyrovnal so všetkými ich námietkami, vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že napriek uvedeným nedostatkom v postupe stavebného úradu, sú napadnuté rozhodnutia zákonné. Z uvedených dôvodov žalobcovia navrhli odvolaciemu súdu, aby po prejednaní veci vydal v súlade s § 250ja ods. 3 OSP rozsudok, ktorým rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/15/2013-121 z 2. mája 2014 zmení tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013 v spojení s rozhodnutím mesta Bardejov sp. ŽP 2012/04083 z 19. novembra 2012 a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

III.

Do konania pribratý účastník konania D. K. vo svojom písomnom vyjadrení z 22. júla 2014 uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu a mal za to, že rozhodnutie Mesta Bardejov č. sp. ŽP 2012/04083 z 19. novembra 2012, ako aj preskúmané rozhodnutie Obvodného úradu Prešov č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013 sú vecne správne, vydané v súlade so zákonom a sú dostatočne odôvodnené a preto navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/15/2013-121 z 2. mája 2014 potvrdil.

IV.

Do konania pribratý účastník N. K. vo svojom písomnom vyjadrení z 28. júla 2014, k prvým dvom bodom odvolania uviedol, že súd podľa jeho názoru neodhŕal žalobcom možnosť konať pred súdom, nakoľko žalobcovia boli riadne predvolaní na pojednávanie, avšak opätovne ospravedlňovali svoju neúčast'. Navyše boli zastúpení advokátom, ktorý mal zastupovať žalobcov aj v prípade ich neprítomnosti, pričom žalobca 1) bol pred vydaním rozhodnutia vypočutý súdnou úradníčkou dožiadaného Okresného súdu Bardejov.

K bodu 3 odvolania skonštatoval, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov a vydané rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Vo vzťahu k bodu 4 odvolania uviedol, že síce súhlasil so stavbou, ale v súhlasnom stanovisku neuviedol, že stavba môže byť postavená pod oknom rodinného domu. Pri ústnom jednaní sa so žalobcom v 1. rade dohodol, že stavbu môže postaviť, ale mimo okna. Nakoľko žalobca túto pripomienku nedodrжал, uplatnil námietku. Stavebný úrad na základe svojej úvahy zvážil, či na ohlásenú drobnú stavbu sa vyžaduje stavebné povolenie, alebo stačí jej ohlásenie. Práve pri určení, že je potrebné stavebné povolenie prihliadal na jeho námietku, aby stavba nebola osadená priamo pod oknom. Zároveň uviedol, že v zmysle § 57 ods. 2 stavebného zákona, stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. Aj napriek tomu, že žalobcovia nemali doručené predmetné oznámenie stavbu uskutočnili, pričom pokračovali v stavbe aj vtedy, keď stavebný úrad doručil žalobcom vyjadrenie, že ohlásenú drobnú stavbu je možné uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

K ďalším bodom v odvolaní sa N. K. nevedel vyjadriť pre neznalosť celého administratívneho spisu. Nesúhlasil s námietkou žalobcov, že správny orgán si špekulatívne a zavádzajúco prispôboval hlavne sled času (dátumov) na listinách, nakoľko datovanie listiny a jej doručenie sú dve odlišné skutočnosti. Doručenie listiny závisí predovšetkým od žalobcov, či si zásielku prevezmú pri doručení, resp. v lehotách platných pre doručovanie, alebo či si zásielku neprevezmú vôbec.

K deviatemu bodu v odvolaní uviedol, že zmierlivé riešenie veci so žalobcami nie je možné, nakoľko žalobcovia môžu osadiť stavbu na svojom pozemku, ale mimo okna jeho rodinného domu.

K bodu 11 odvolania uviedol, že stavebný úrad vyhodnotil ním vznesenú námietku správne tak, že je potrebné zo strany žalobcov požiadať o dodatočné povolenie stavby a následne po nerešpektovaní predmetnej výzvy zo strany žalobcov postupoval správne, ak rozhodnutím nariadil odstránenie stavby. Stavba postavená priamo pod oknami domu úplne zatienila izbu, pričom okno je jediným zdrojom svetla do izby. Uviedol, že tým, že okno je osadené s výhľadom do dvora žalobcov sa nedá nič robiť. Dom je

postavený v súlade s projektovou dokumentáciou a v súlade so stavebným povolením. Predmetný rodinný dom bol prvý, ktorý bol na jestvujúcej ulici postavený. Ak žalobcom vadil pohľad z okna rodinného domu na ich pozemok, mali možnosť v čase výstavby svojho domu postaviť ho tak, aby nemali kontakt so žiadnym susedom, ani s nimi. Žalobcovia v konaní neuviedli dôvod, ktorý spôsobuje obmedzovanie ich súkromia. Naopak stavba, ktorú žalobcovia postavili pod oknom, znižuje kvalitu bývania v rodinnom dome jednak tým, že v izbe nie je iný zdroj svetla a jednak tým, že zamedzením prístupu svetla je predpoklad vzniku vlhkosti v izbe a vytvárania plesní na stenách izby. K poslednému bodu odvolania sa nevedel vyjadriť. Záverom skonštatoval, že rozhodnutie súdu je vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi a rozhodnutie Mesta Bardejov a následne aj preskúmané rozhodnutie sú vydané v súlade so zákonom a sú dostatočne odôvodnené. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

V.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného správneho orgánu - Obvodného úradu Prešov, odboru výstavby a bytovej politiky č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013, v spojení s rozhodnutím Mesta Bardejov č. sp. ŽP 2012/04083 z 19. novembra 2012, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Obvodný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky preskúmaným rozhodnutím č. ObÚ-PO-OVBP-2013/108/506/ŠSS-Ka z 28. januára 2013 potvrdil rozhodnutie Mesta Bardejov č. sp. ŽP 2012/04083 z 19. novembra 2012, ktorým bola žalobcom 1, 2) uložená povinnosť o odstrániť nepovolenú stavbu: „Prístrešok pre motorové osobné vozidlo“ na pozemku parc. č. KN 1670/1 vedenom na LV č. XXXX v k.ú. H., žalobcami. Pre odstránenie nepovolenej stavby určil podmienky, uvedené vo výroku rozhodnutia.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup právneho predchodcu žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím rozhodol s konečnou platnosťou o odstránení nepovolenej stavby „Prístrešok pre motorové osobné vozidlo“ stavebníkmi - žalobcami.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1 <., veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 <., < OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 <. OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné:

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 <. a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 <. OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 <. OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 <. O.s.p.).

Podľa čl. 1 <. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 <. ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 <. ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 <. ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Odvolačný súd v danej veci zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní spočíva práve v ústavnej konformnosti výkladu právnej

úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre dodatočné povolenie stavby - Prístreška pre motorové osobné vozidlo žalobcov, resp. pre ich nesplnenie, či nastali zákonné podmienky na odstránenie predmetnej stavby v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v § 88 <. a nasl. stavebného zákona postupom podľa ustanovení správneho poriadku, a preto odvolací súd zameral svoju pozornosť, či v danom prípade správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi nariadili odstránenie predmetnej stavby.

Podľa § 54 stavebného zákona, stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 55 ods. 2 písm. a) stavebného zákona, ohlásenie stavebnému úradu postačí pri jednoduchej stavbe, jej prístavbe a nadstavbe, ak tak určil stavebný úrad v územnom rozhodnutí.

Podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona, stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 <. vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a) <., pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

Podľa § 57 ods. 2 veta prvá stavebného zákona, stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky.

Podľa § 58 ods. 1 stavebného zákona, žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavennej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 <. pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b <. a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona, ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 6 písm. a) stavebného zákona, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby.

Podľa § 90 ods. 1, 2, 3 stavebného zákona konanie o odstránení stavby vykonáva stavebný úrad, ktorý by bol príslušný vydať pre stavbu stavebné povolenie.

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. <. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - ďalej len „správny poriadok“).

V rozhodnutí, ktorým sa nariaďuje alebo povoľuje odstránenie stavby, určí stavebný úrad podmienky pre zabezpečenie nevyhnutnej dokumentácie odstraňovanej stavby, pre odborné vedenie prác a bezpečnosti, včítane okolitých stavieb, ďalej podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu a podmienky pre archivovanie dokumentácie.

Podmienkami rozhodnutia o odstránení stavby stavebný úrad zabezpečí najmä a) dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, b) dodržanie požiadaviek dotknutých orgánov, c) ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania, d) vykonanie prác pri odstránení stavby na to oprávnenou právnickou osobou alebo fyzickou osobou; pri stavbách, ktoré nebude odstraňovať takáto osoba, určí osobu, ktorá bude zabezpečovať odborný dozor nad prácami.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 <. správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 <. správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcov ako účastníkov správneho konania a v konaní sa nedopustili takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Pri stavbách, na ktoré sa nevyžaduje stavebné povolenie a stačí len ohlásenie, môže stavebník uskutočniť stavbu alebo iné stavebné úpravy len na základe písomného ohlásenia na príslušnom stavebnom úrade. Deň ohlásenia je dňom, keď ohlásenie bolo podané na príslušnom stavebnom úrade alebo odovzdané na poštovú prepravu. Samotným ohlášením však nevzniká stavebníkovi oprávnenie uskutočniť stavbu. To mu vzniká až doručením písomného oznámenia stavebného úradu, že proti uskutočneniu stavby nemá námietky. Po ohlášení sa teda nevykonáva stavebné konanie a nevydáva sa ani rozhodnutie podľa správneho poriadku, iba sa doručí písomné oznámenie, na základe ktorého môže stavebník uskutočniť stavbu. Písomné oznámenie stavebného úradu nie je správnym rozhodnutím, nemožno sa proti nemu odvolať, nemožno ním stavebníkovi ukladať podmienky alebo povinnosti. Stavebníkovi sa doručuje do vlastných rúk ako dôležitá písomnosť. Žalobcovia v tomto prípade si splnili svoju zákonnú povinnosť, keď predtým ako začali stavať prístrešok ohlásili stavbu príslušnému stavebnému úradu, t.j. Mestu Bardejov na predpísanom tlačive spolu so všetkými požadovanými

dokladmi. Následne však mali počkať na doručenie písomného oznámenia stavebného úradu, že nemá námietky proti uskutočneniu stavby. Tým, že žalobcovia nesprávne vyhodnotili situáciu a začali stavať, porušili § 57 ods. 2 stavebného zákona. K námietke žalobcov, že správny orgán nerozhodol bezodkladne, resp. v lehote do 30 dní v zmysle správneho poriadku, ani ich neupovedomil o predĺžení lehoty na rozhodnutie, odvolací súd konštatuje, že ohlásenie stavebnému úradu nie je žiadosťou ani podaním na začatie konania podľa ustanovenia § 18 správneho poriadku a takisto oznámenie stavebného úradu, že nemá námietky voči vykonaniu jednoduchej stavby, jej zmeny, drobnej stavby, stavebnej úpravy alebo udržiavacích prác reklamného zariadenia (§ 56 písm. j) stavebného zákona), nemá formu rozhodnutia. Na postup stavebného úradu, ktorý prijal ohlásenie, sa primerane vzťahujú len ustanovenia o základných pravidlách správneho konania podľa § 3 správneho poriadku, preto správny orgán nebol povinný konať v uvedených lehotách.

Následne stavebný úrad vo vyjadrení zo 6. augusta 2012, ktoré bolo doručené žalobcom dňa 17. augusta 2012 uviedol, že nakoľko k ohláseniu bola dňa 1. augusta 2012 daná pripomienka spoluvlastníkom nehnuteľnosti je potrebné uskutočniť stavbu na základe stavebného povolenia, žalobcovia nemali pokračovať v stavbe. K námietke žalobcov v odvolaní týkajúcej sa rozdielnych dátumov na tomto vyjadrení a doručení vyjadrenia, odvolací súd uvádza, že zo zákona nevyplýva povinnosť totožných dátumov vyhotovenia vyjadrenia a jeho doručenia, nakoľko poštová preprava trvá určitú dobu a preto je prirodzené, že vyjadrenie bolo doručené s odstupom niekoľkých dní. Zároveň dáva súd žalobcom do pozornosti, že prvé doručenie bolo vykonané už dňa 15. augusta 2012, ktoré bolo neúspešné, rovnako aj opakované doručovanie na druhý deň, t.j. dňa 16. augusta 2012, kedy bola zásielka uložená na pošte a prevzatá bola až dňa 17. augusta 2012. Čo sa týka dátumu uvedeného na písomnom podaní N. K. o vznesení námietky (t.j. 3. august 2012) a pečiatke prijatia podania (t.j. 1. august 2012) súd uvádza, že zrejme došlo k chybe v písaní v podanej námietke N. K., čo sa javí ako viac pravdepodobné ako chyba v nastavení dátumu na podacej pečiatke stavebného úradu. Uvedené však nemá vplyv na skutočnosť, že žalobcovia aj napriek znalosti o potrebe stavebného povolenia, pokračovali v stavbe a tým porušovali stavebný zákon. Žalobcovia o podanej námietke sa teda dozvedeli z doručeného vyjadrenia stavebného úradu a nebolo potrebné osobitné doručovanie samotnej námietky.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, ktorého súčasťou bol aj prvostupňový spis bolo zistené, že sa v ňom nachádza aj záznam o vykonaní štátneho stavebného dohľadu z 15. augusta 2012. Z uvedeného záznamu vyplýva, že na základe telefonického podnetu, týkajúceho sa uskutočňovania nepovolennej stavby bol vykonaný štátny stavebný dohľad, počas ktorého bolo zistené, že na pozemku parcely CKN č. 1670/1 v kat. úz. H. bola zahájená stavba prístrešku žalobcami ako stavebníkmi, a to bez príslušných povolení stavebného úradu. K záznamu bola pripojená aj fotodokumentácia stavby v akom sa nachádzala v čase dohľadu, t.j. dňa 15. augusta 2012. Z uvedeného záznamu vychádzalo aj Mesto Bardejov pri ukladaní pokuty v priestupkovom konaní. Je pravdou, že v prvostupňovom rozhodnutí bol nesprávne uvedený dátum vykonania kontroly 16. augusta 2012, ale v druhostupňovom rozhodnutí sa už správne uvádza dátum 15. augusta 2012 a ako taký nemá vplyv na skutočnosť, že žalobcovia porušili svojím konaním, resp. nekonaním zákon. Nakoľko bolo evidentné, že žalobcovia stavbu uskutočňujú, stavebný úrad výzvou zo 16. augusta 2012 s okamžitou platnosťou zastavil všetky stavebné práce na tejto stavbe. Výzva bola žalobcom doručená dňa 18. augusta 2012. Aj napriek tejto výzve, s vedomím okamžitého pozastavenia prác, žalobcovia pokračovali v stavbe prístrešku.

Na základe ohlásenia stavebný úrad skúma, či ide o stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce podľa kritérií určených v § 55 ods. 2 stavebného zákona, či ich realizáciou nedôjde k zásahom do vlastníckych alebo iných práv a právom chránených záujmov iných osôb, či nebudú ohrozené verejné záujmy, či nebudú porušené všeobecne záväzné právne predpisy. V súlade s § 3 správneho poriadku pre riadne objasnenie veci a zistenie skutočného stavu môže podľa potreby vykonať miestne zisťovanie a ústne pojednávanie.

Pokiaľ stavebný úrad dospeje k záveru, že ohlásenú činnosť možno vykonať len na základe stavebného povolenia, vyzve stavebníka, aby svoje podanie doplnil, a ďalej postupuje podľa ustanovení upravujúcich

stavebné konanie. Dňom, keď stavebník požadované údaje a doklady predloží, je začaté stavebné konanie. Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či takúto stavbu možno povoliť. Vyhodnocuje sa pri tom jej vplyv na životné prostredie, súlad s platnou územnou dokumentáciou, resp. s využitím územia, so všeobecnými technickými požiadavkami vymedzenými príslušnými právnymi predpismi a technickými normami, pričom prihliadne na záväzné stanoviská dotknutých orgánov a napokon skúma aj vlastnícke vzťahy pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Pokiaľ zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť, inak nariadi stavbu odstrániť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2013, sp. zn. 8Sžp 5/2013). Táto činnosť stavebného úradu sa vykonáva práve v konaní o dodatočnom povolení stavby.

Nakoľko bola vznesená námietka spoluvlastníkom susediacej nehnuteľnosti N. K., ktorý namietal umiestnenie stavby priamo pod oknom rodinného domu, správny orgán vzal do úvahy túto námietku a aby nedošlo k rozporu so záujmom vlastníka susediacej nehnuteľnosti, vyzval žalobcov dňa 28. augusta 2012 na podanie žiadosti na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby a na predloženie potrebných dokladov. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že ak žalobcovia už predložili stavebnému úradu doklady pri ohlásení stavby, v predmetnej veci boli povinní podať žiadosť o vydanie stavebného povolenia, pričom v konaní o dodatočnom povolení stavby mali možnosť na tieto skutočnosti poukázať. Za stavu, že žalobcovia si svoju povinnosť nesplnili, stavebný úrad bol povinný konať striktnie podľa zákona, a preto v zmysle § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadi odstránenie stavby. Rovnako z ustanovenia § 88a ods. 6 písm. a) stavebného zákona vyplýva, že stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby. Ani jednu z týchto povinností žalobcovia nesplnili, preto stavebný úrad konal v súlade so zákonom, ktorý v tomto prípade jednoznačný a nariadi odstránenie stavby rozhodnutím, ktoré má všetky požadované zákonné náležitosti. V súvislosti s povinnosťou žalobcov predložiť žiadosť o dodatočné stavebné povolenie poukazuje odvolací súd aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 1 As 46/2006-75, [1202/2007 Sb. NSS]:

„Dodatočné stavebné povolenie môže byť vydané len pri splnení podmienok daných stavebným zákonom a príslušným prováděcím předpisem, tj. pouze v případě, že stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby, resp. dodatečné povolení změny stavby, a předloží k ní podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.“

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu v konaní o nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníckovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t.j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Pojem verejného záujmu nie je v stavebnom zákone presne definovaný, avšak vychádzajúc z judikatúry ústavného súdu a najvyššieho súdu verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy, pričom posudzuje najmä súlad nepovolenej stavby, resp. jej zmeny, alebo jej časti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, s určenými záväznými limitmi a regulatívami, ktoré vykonáva obec. Zákonodarca taxatívne neupravuje rozsah požadovaných dokladov. Stavebný úrad pri ich určení vychádza z charakteru posudzovanej stavby a z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby, jej zmeny alebo zmeny jej časti ide a na aký účel sa má stavba, jej zmena, resp. zmena jej časti v budúcnosti užívať a ktoré záujmy budú tým dotknuté. Pokiaľ stavebník v stavebnom konaní o dodatočné povolenie stavby je nečinný alebo nepredloží také doklady, ktoré by preukazovali, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie nepovolenej stavby. Rovnaký postup sa vzťahuje aj na stavby postavené bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2, ktoré treba ohlásiť.

Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je vlastne dodatočné zhojenie závažnej vady, ktorou je

prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka, pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Dôkazné bremeno je na vlastníčkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Predpokladom úspešnosti stavebníka v konaní o dodatočnom povolení stavby v zmysle citovaného ustanovenia § 88a ods. 1 stavebného zákona je preukázanie skutočnosti, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júla 2012, sp. zn. 5 Sžp 28/2011).

Z postupu stavebného úradu ako aj druhostupňového stavebného úradu jednoznačne vyplýva, že žalobcovia mali dostatok času na podanie žiadosti o vydanie dodatočného stavebného povolenia (60 dní) a na doplnenie požadovaných dokladov, boli v priebehu konania vyzvaní na splnenie tejto povinnosti, no aj napriek tomu ostali pasívni.

Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje stavebný zákon, pri výkone verejnej moci dohliadali na dodržiavanie nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a v rámci svojej rozhodovacej činnosti posúdili postup stavebníka v rozpore so stavebným zákonom, takýto postup treba považovať za správny a súladný so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného považoval odvolací súd za správne a súladné so zákonom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, keď na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu žalobcom ako stavebníkom nariadili odstránenie predmetnej stavby, keďže žalobcovia v konaní ostali pasívni, napriek zákazu pokračovať v realizácii stavby, na výzvu stavebného úradu nereagovali a v určenej lehote nepredložili požadované doklady preukazujúce, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a procesného postupu im predchádzajúcich konštatuje, že záver, ktorý stavebný úrad v prvostupňovom správnom rozhodnutí zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami stavebného zákona.

K odvolacej námietke žalobcov, týkajúcej sa procesného pochybenia prvostupňového súdu, v dôsledku ktorého im mala byť bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože aj napriek ich nesúhlasu vykonal dňa 2. mája 2014 v predmetnej veci ústne pojednávanie a rozhodol v ich neprítomnosti a bez ich vypočutia ako účastníkov konania, odvolací súd uvádza nasledovné:

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že prvostupňový súd žalobcov 1), 2) na súdne pojednávania riadne predvolával, pričom žalobcovia opakovane žiadali o odročenie pojednávania, či už z dôvodu podania podnetu na prokuratúru, ale predovšetkým zo zdravotných dôvodov.

Predsedníčka senátu žiadosťou zo dňa 7. apríla 2014 požiadala Okresný súd Bardejov o vypočutie žalobcov 1), 2) bývajúcich v jeho obvode, vzhľadom na ich vážny zdravotný stav, kvôli ktorému žiadali súd o odročenie nariadených pojednávania. Žiadosť o vypočutie žalobcov na Okresný súd Bardejov došla 9. apríla 2014.

Dňa 23. apríla 2014 bola na Krajský súd Prešov doručená zápisnica o výsluchu žalobcu 1) pred dožiadaným súdom. Z obsahu uvedenej zápisnice vyplýva, že na výsluch sa dňa 15. apríla 2014 bez predvolania dostavil len žalobca 1), ktorý bol spolu s manželkou súdom predvolaný na termín výsluchu 16. mája 2014. Žalobca 1), ktorý ospravedlnil neprítomnosť manželky na výsluchu zo zdravotných dôvodov a na prítomnosti svojho právneho zástupcu pri výsluchu netrval, bol po zákonom poučení podľa § 131 O.s.p. vypočutý ako účastník konania. Zo zápisnice vyplýva, že žalobca 1) uviedol, že trvá na podanej žalobe, ako aj na dôvodoch uvádzaných v žalobe v celom rozsahu a žiada, aby krajský súd rozhodol v súlade s petitom žaloby.

Žalobcovia 1), 2) svoju neprítomnosť na pojednávaní na Krajskom súde v Prešove, ktoré sa uskutočnilo 2. mája 2014, opätovne ospravedlnili zo zdravotných dôvodov, pričom žiadali o jeho odročenie. Senát prvostupňového súdu na nariadenom pojednávaní dňa 2. mája 2014 vec prejednal v neprítomnosti žalobcov 1), 2), pričom oboznámil zápisnicu o výsluchu žalobcu 1) pred dožiadaným súdom, vypočul zástupcov procesných strán a prítomnú zúčastnenú osobu Stanislava Maťaša, konateľa spoločnosti Maťaš a po prejednaní veci za prítomnosti právneho zástupcu žalobcov vo veci rozhodol.

K predloženému súdnemu spisu prvostupňového súdu v predmetnej veci bol pripojený aj spis Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Cd/1/2014, vedený vo veci dožiadania Krajského súdu Prešov. Odvolací súd z uvedeného spisu zistil, že žalobcovia 1), 2) boli v predmetnej veci upovedomení o tom, že dňa 30. apríla 2014 o 9,00 hod v ich byte na ulici C., Okresný súd Bardejov vykoná výsluch žalobcov.

Uvedený výsluch v byte žalobcov sa nemohol uskutočniť, pretože podľa tvrdenia žalobcu 1), „by to manželka nezvládla“, ale po vzájomnej telefonicknej dohode s pracovníčkou Informačného centra Okresného súdu Bardejov sa mal výsluch žalobcov 1), 2) uskutočniť na súde 6. mája 2014.

Zo zápisnice zo 6. mája 2014 spísanej na Okresnom súde Bardejov vyplýva, že sa osobne dostavil len žalobca 1), ktorý uviedol, že výsluch žalobkyne 2) u nich doma tak, ako to bolo pôvodne dohodnuté, nie je možný, pretože okolnosti ich prípadu nepriaznivo vplyvajú na jej zdravotný stav, pričom poukázal na lekárske správy. Žalobca 1) uviedol, že žalobkyňa 2) ťažko duševne znáša krivdu, ktorú pociťuje v súvislosti s predmetnou vecou.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým je i právo účastníka, aby jeho vec prejednal súd v jeho prítomnosti. Senát najvyššieho súdu zdôrazňuje, že neznamena to, že by súd nemohol vec prejednať i v neprítomnosti účastníka konania, avšak je povinný vždy účastníkovi konania poskytnúť možnosť, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti. Táto možnosť účastníkom konania, vzhľadom na ich zdravotné problémy bola poskytnutá prostredníctvom dožiadaného súdu. Skutočnosť, že okolnosti prípadu nepriaznivo vplyvajú na zdravotný stav ju žalobkyne v 2) rade, ktorá možnosť výsluchu v domácom prostredí nevyužila, nemôže byť na ťarchu prvostupňového súdu. Okrem toho senát odvolacieho súdu považuje za potrebné zdôrazniť, že v správnom súdnictve sa dokazovanie nevykonáva, pričom žalobné dôvody sú prísne časovo limitované (§ 250b ods. 2 O.s.p.).

Na pojednávaní konanom dňa 2. mája 2014 sa zúčastnil právny zástupca oboch žalobcov a preto nebol dôvod na to, aby súd nerozhodol aj v neprítomnosti žalobcov, keď im súd dal priestor na vyjadrenie a z výsluchu žalobcu 1) zo 6. mája 2014 (kedy bol vypočutý pred dožiadaným súdom už duplicitne) nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, o ktorých by prvostupňový súd už nemal vedomosť.

Na základe uvedených skutočností senát odvolacieho súdu skonštatoval, že žalobcom 1), 2) bol poskytnutý dostatočný priestor na realizáciu ich procesných práv, z dôvodu ktorého ich námietke o odňatí možnosti konať pred súdom, senát odvolacieho súdu nemohol priznať úspech.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd považoval námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť ich odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 <. veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 <. veta prvá OSP a s § 219 ods. 1 <., <. OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 <. OSP v spojení s

§ 246c ods. 1 <. veta prvá OSP), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. § 246c veta prvá OSP a s ust. § 224 ods. 1 OSP v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal.

Občiansky súdny poriadok v správnom súdnictve upravuje vznik nároku na náhradu trov konania iba proti žalovanému správnomu orgánu, nie proti žalobcovi, ktorý podal žalobu a ňou disponuje. Špecifické postavenie ďalšieho účastníka v konaní spôsobuje, že trovy konania, ktoré mu vznikli, znáša zo svojho. S poukazom na uvedené odvolací súd o náhrade trov do konania pribratých účastníkov rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a náhradu trov konania im nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.